

Tatjana Klinar, roj. Škoberne

Šport in lov pri Klinarjevih, po domače Lešnikovih

Življenjska pot me je pripeljala iz Celja v vasico pod Golico. Z Jožetom - Mokotom, kot so ga poimenovali prijatelji, sva si ustvarila družinico in lasten dom.

Moj mož je bil ljubitelj narave, športnik, predvsem pa z vsem srcem lovec. Lov je bil pred desetletji namenjen le bogatim lastnikom lovišč. Revni so si pomagali preživeti s krivim lovom, ki so mu drugače rekli »raubšic«. Lov so prikrivali, saj revežu ni bil dovoljen. Imeli so veliko srečo, če jih je bogati lovec v svojem lovišču sprejel kot pomagače. V začetku 20. stoletja so začeli ustanavljati lovska društva, kasneje lovske družine, ki so organizirano skrbele za divjad in gozdove. Moko je bil član LD Jesenice. Lovišča te družine so bila pred šestdesetimi leti zelo težko dostopna, vozni poti ni bilo. Na lov je hodil s svojimi prijatelji Jakopičem, Pesjakom, Ivanom Grilom in stricem Albinom. Za divjad so skrbeli tudi pozimi, ji delali solnice ter stajale za seno. Pogosto je v visokem snegu šel na Golico, da je naredil gaz tudi za divjad. Še danes je znana lovska pot na Golico, ki je težja, a pozimi varnejša pred plazovi. Leta 1966 je kupil Betelove svisli na Golici, na višini 1500 metrov. Zgradil je majhno lovsko kočo. Vse stvari je bilo treba nositi v nahrbtnikih ali na krošnjah. Ko je bila kočica dokončana, je bil zelo srečen, saj se mu je izpolnila tiha želja, da bi lahko na Golici ostal tudi več dni. Zgodaj spomladi je poslušal svatovsko petje divjega petelina, pozimi pa je opazoval gamse, kako plezajo po skalovju Golice. Sinovi so odrasčali in počasi postali njegovi sopotniki pri delu in obiskovanju Golice, Rožce in Španovega vrha. Ni jim bilo težko oprtati nahrbtnik in pomagati očetu Mokotu pri uresničevanju skupnih načrtov. Da so se cilji in želje uresničili, je bila potrebna tudi moja podpora.

Jože Klinar – Moko

Ko so se po sredogorju pričele prepletati ceste pod Golico, Rožco in drugje, se je spreminjal tudi gorski lov. Izgubil je pomen, ki ga je imel pred desetletji. Vse večji

Risba kočé na Golici

---

razvoj turizma je posegel tudi v tihe koticke sredogorja, spreminja naravo, s tem pa tudi naša življenja in bivanje vsega živega okoli nas, živali in rastlin.

Želim, da bi narava mojim potomcem ter vsem živim omogočila lepo sožitje v tej idilični vasici pod Golico.